

ה"ט 8445/07/22 - חביב אזולאי נגד ליאור האוזל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ט 8445-07-22 אזולאי נ' האוזל

בפני כבוד השופט בכיר יוסף סוהיל

המבקש חביב אזולאי

נגד

המשיב ליאור האוזל

פסק דין

1. עניינינו בבקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת בהתאם לחוק מניעת הטרדה מאיימת, תשס"ב - 2001 (להלן: "החוק").

הבקשה הוגשה בתאריך 5.7.2022, ובהחלטתי מאותו יום ניתן צו זמני למניעת הטרדה מאיימת, ודיון במעמד הצדדים נקבע לתאריך 12.7.2022.

2. נטען בבקשה כי המבקש הותקף, הוא וכלבו, בסלעים ואבנים ודקירות בחפצים חדים תוך שימוש בגז פלפל על ידי 9 - 10 אנשים מבני משפחת השכנים, היא משפחתו של המשיב. עוד נטען בבקשה כי המבקש הותקף פעמיים על ידי "השכנים", ככל הנראה הכוונה למשיב ובני משפחתו. בבקשתו מציין המבקש כי לא הוגשה על ידו תלונה למשטרה מאחר ולא היה באפשרותו ליתן פרטים מזוהים על אודות המשיב. ואכן הבקשה הוגשה נגד אדם בשם ליאור, ללא תעודת זהות וללא שם משפחה.

3. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד תיאר המבקש באופן כללי מעשי תקיפות באבנים וסלעים על ידי המשיב. כן ציין המבקש אירוע טרי יחסית שהתרחש ב-1.7.2022, כאשר בצאתו מביתו הכלב שלו שהיה ברשותו נשך את בנו של המשיב. לטענתו מיד החזיק את הכלב, אך המשיב תפס סלע ורצה לרוץ את גולגולתו של הכלב, למרות שהמבקש התכוון להיכנס חזרה לביתו.

4. גרסת המשיב הייתה אחרת, והיא המקובלת עליי. המשיב תיאר מצב שבו הוא, ילדיו ואשתו יוצאים מהבית, כאשר ילדיו ואשתו יוצאים ראשונים, אז הוא שומע צעקות, רץ החוצה ורואה שהבן שלו ננשך על ידי הכלב, שלא היה עם רצועה או מחסום פה, בריצתו נוטל אבן על מנת להגן על בנו ולהבריח את הכלב, או אז ראה את בעל הכלב, הוא המבקש, שכבר תפס את הכלב והרחיק אותו, ומשכך זרק את האבן הצידה. גם אשתו של המשיב העידה בפניי ותיארה את האירוע כפי שהמשיב תיאר אותו. אשתו של המשיב הוסיפה שהיא ראתה את הכלב רודף אחרי בנה, ובנה צעק ורעד מפחד, וכן ראתה את הכלב נושך את בנה, אך מאחר וגם היא פחדה להתקרב לכלב כדי להגן על בנה, צעקה לבעלה המשיב להגיע כדי להגן על הבן, וכך אכן היה. אשת המשיב ציינה, כי משראה בעלה כי המבקש כבר תפס את הכלב, הוא לא עשה שום שימוש באבן, אלא זרק אותה הצידה.

5. הנה-אם-כן, הונחה דעתי כי אין המדובר בהטרדה מאיימת מצד המשיב כלפי המבקש. התמונה העולה מהעדויות שהובאו בפניי הינה הפוכה לחלוטין.
6. המבקש התייחס גם לאירוע של ה"לינץ" של 9 אנשים שארע ב-7.10.2021 (כפי שתיקן בדיון במעמד הצדדים), אך הוסיף בדיון במעמד הצדדים כי המשיב כלל לא נכח באירוע. משכך, אין לומר כי המשיב הטריד את המבקש בדרך כלשהי ביחס לאירוע זה.
7. בדיון במעמד צד אחד, התייחס המבקש למקרה נוסף שבו ראה את בנו של המשיב, ילד בן 3, משוטט לבדו במרחק 50 מ' מבית המשיב, ואז הוא לקח את הילד והחזיר אותו לבית המשיב כדי שלא יסתובב ללא השגחה, ובתגובה לכך משפחת המשיב נתנה לו מכות וזרקה עליו אבנים. המבקש מציין כי באותה עת קרוב משפחה של המשיב היה בביתם והוא זה שתקף אותו.
8. על כך השיב המשיב בעדותו בפניי, כי בנו לא הסתובב לבדו במרחק כה רב מהבית, אלא בסמוך לבית במרחק שניתן היה להשגיח עליו. המשיב גם ציין כי באותו אירוע הוא כלל לא היה בבית, אך נודע לו כי המבקש נכנס לבית ללא רשות, כשאין זו הפעם הראשונה שהוא נכנס לביתו, החל צועק ומקלל בתוך הבית, אחיו של המשיב שנכח בביתו הדף את המבקש החוצה מהבית, וזה כל שארע.
- כנגד טענות המבקש שהוא חווה מקרים רבים של התגרות והתקפות מצד המשיב ובני משפחתו, המשיב שלל זאת מכל וכל.
9. גם עדותה של אשת המשיב תמכה בגרסת המשיב. אשת המשיב נכחה בבית בעת שהמבקש נכנס פתאום לביתם ללא רשות והחל צועק. אחיו של בעלה שנכח במקרה בבית הדף את המבקש החוצה. אשת המשיב טענה, כי אין זו הפעם הראשונה שהמבקש מתפרץ כך סתם לתוך ביתם וצועק כלפיהם.
10. עדויותיהם של המשיב ואשתו מקובלות עלי, התרשמותי מאמינותם ומהימנותם הייתה חיובית ביותר. לא עלה בידי המבקש להוכיח כי הוא אכן נחשף להטרדה מאיימת מצד המשיב.

לאור האמור, הנני דוחה את הבקשה.

המבקש יישא בהוצאות משפט למשיב בסכום של ₪ 500, אשר ישולמו תוך 45 ימים מיום מתן פסק הדין.

ניתן היום, י"ד תמוז תשפ"ב, 13 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה
עמוד 2